GRUDEA IOANA-NICOLETA

HOARȚĂ MINODORA-NICOLETA

Miresme din grădină

AUXILIAR DIDACTIC

Buzău

Lucrarea:
AUXILIAR DIDACTIC , Miresme din grădină
autori **MINODORA-NICOLETA HOARȚĂ**,
IOANA-NICOLETA GRUDEA
a fost înregistrată
având codul
ISBN 978-973-0-15281-4

ARGUMENT

A SOSIT PRIMĂVARA !

În contextul actual al noului curriculum preșcolar, conceptul de proiectare didactică este centrat pe un demers didactic personalizat, bazat pe inovație. Astfel, actul predării, al învățării, precum și cel al evaluării e regândit în funcție de noile

finalități, de strategiile didactice, care să valorifice întregul potențial al preșcolarilor.

Metodologia de aplicare a noului curriculum recomandă ca programul de studiu să se organizeze în jurul unor teme de interes pentru copii. Mediul înconjurător reprezintă universul fascinant în care copilul crește, se dezvoltă, învață și mai ales, locul în care el dorește să exploreze.

Ne-am dorit ca acest mic auxiliar să fie pentru preșcolarii de 4-5 ani o mică poartă pentru explorarea miresmelor din grădină. Astfel, în acest prim număr, copiii vor afla câte ceva despre locul de creștere al plantelor și numele florilor de primăvară.

INTRODUCERE

Natura este darnică și ne încântă de primăvara până toamna târziu cu o varietate de plante cu flori gingașe și parfumate. Unele plante cresc plantate și îngrijite de om numindu-se plante de seră sau de grădină, altele cresc fără a fi cultivate și îngrijite în mod special și se numesc flori sălbatice sau de câmp. Ca fiecare dintre noi ele poartă un nume: ghiocel, viorea, lalea, narcisă, crizantemă, tufănică, macul, panseluța, gura-leului, albăstrica, zoreaua…etc.

În anotimpurile calde ale anului grădinile din jurul caselor, parcurile, ghivecele, jardinierele, câmpurile, poienițele sunt pline de nenumărate soiuri de plante care ne înveselesc ochii.

La noi în țară există grădinile botanice unde se regăsesc colecții de plante minunate, aduse de pe tot globul, pentru a fi admirate și cunoscute.

Plantele sunt alcătuite din rădăcină, tulpină, frunze și flori. Fiecare parte componentă are formă și mărime diferită și un rol bine stabilit în dezvoltarea plantei: *rădăcina* fixează planta și trage din pământ substanțele nutritive pentru plantă, *tulpina* transportă hrana către frunze, *frunzele* sau minibucătăria plantei transformă hrana în seva necesară creșterii și dezvoltării iar *florile* asigură înmulțirea. Toate aceste părți componente au nevoie de apă, lumină și căldură ca să funcționze ca un tot unitar. De aceea, tu, drag prieten, trebuie să uzi florile din grădină, jardiniere sau ghivece. Plantele de pe câmp folosesc ca resursă de apă: ploaia sau zăpada.

Florile au mărimi și forme diferite: cupă, clopoțel, steluță. Pe o tulpină se poate dezvolta o

singură floare (ghiocelul) sau pot fi mai multe inflorescențe (zambila). Culoarea florilor este dată de prezența, în petale, a unei substanțe numite pigment, de aceea sunt o multitudine de culori în spectrul floral. În interiorul florii sunt staminele, acele firicele mici ca niște ace cu gămălie, pe care se află un praf galben fin numit polen, care se lipește de corpul gîzelor atunci când acestea vin să adune nectar. Gâzele ajută astfel la polenizare, iar florile polenizate vor face fructe cu semințe din care vor crește noi plante cu flori. Ai grijă de toate plantele! Natura e prietena ta!

MICULE PRIETEN, HAI SĂ NE CUNOAȘTEM MAI BINE! TU EȘTI MAI MARE DECÂT MINE ȘI TE NUMEȘTI….. EU SUNT MICĂ, DAR PARFUMATĂ! MĂ NUMESC FLOARE! CITEȘTE CU ATENȚIE IMAGINILE ȘI VEI AFLA CÂTE CEVA DESPRE MINE! SUCCES!

Rițe gărgărițe zboară-n poienițe

Pe flori colorate, foarte parfumate!

FIȘA NR. 1

SARCINI:

1. RECUNOAȘTE ȘI DENUMEȘTE PLANTELE PRIMĂVERII!
2. COLOREAZĂ CORESPUNZĂTOR INDICAȚIILOR!

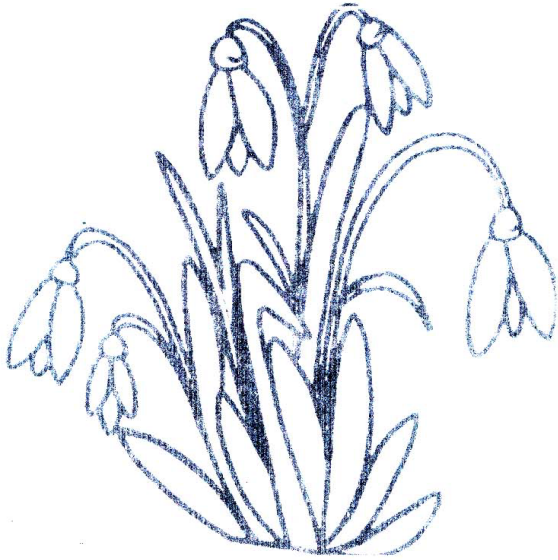

FIȘA NR. 2

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTA! CUM MAI ESTE NUMITĂ ACEASTĂ PLANTĂ! DE CE?
2. CÂȚI GHIOCEI SUNT ÎN IMAGINE? COLOREAZĂ!
3. ÎNCERCUIEȘTE CIFRA POTRIVITĂ!

1 2 3 4 5 6

FIȘA NR. 3

SARCINI:

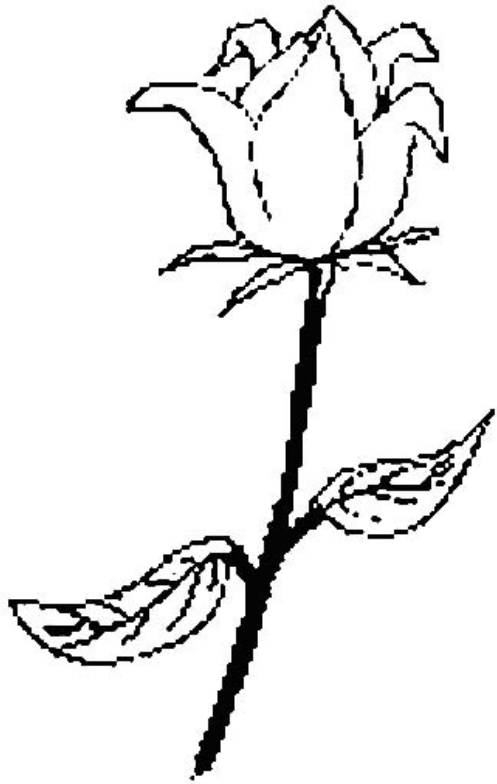
1. DENUMEȘTE PLANTA! ALCĂTUIEȘTE UN ENUNȚ SIMPLU!
2. CUM SUNT AȘEZATE FLORILE? COLOREAZĂ!

FIȘA NR. 4

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTA!
2. COLOREAZĂ FLOAREA ÎN CONTUR!

FIȘA NR. 5

SARCINI:

1. CĂRUI ANOTIMP ÎI APARȚINE COPACUL?
2. DESENEAZĂ UN COPAC ASEMĂNĂTOR!

FIȘA NR. 6

SARCINI:

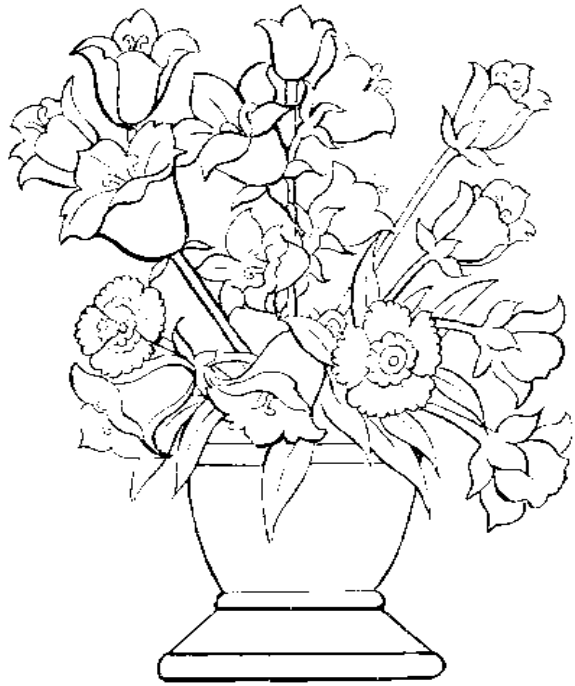
1. DENUMEȘTE PĂRȚILE COMPONENTE ALE PLANTEI!
2. CE SE AFLĂ LÂNGĂ PLANTĂ?
3. COLOREAZĂ DOAR FLOAREA!

FIȘA NR. 7

SARCINI:

1. UNDE SE AFLĂ PLANTELE?
2. DENUMEȘTE PLANTELE DIN GHIVECI!
3. COLOREAZĂ FLORILE ȘI FRUNZELE CORESPUNZĂTOR!

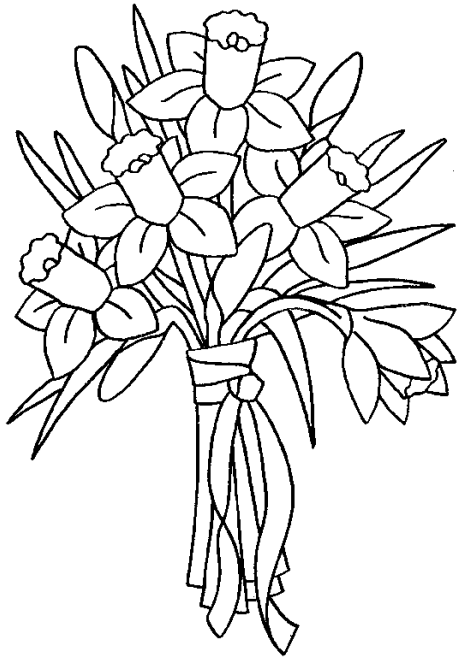

FIȘA NR. 8

SARCINI:

1. ALCĂTUIEȘTE UN ENUNȚ DEZVOLTAT CU NUMELE PLANTEI! COLOREAZĂ NARCISELE!

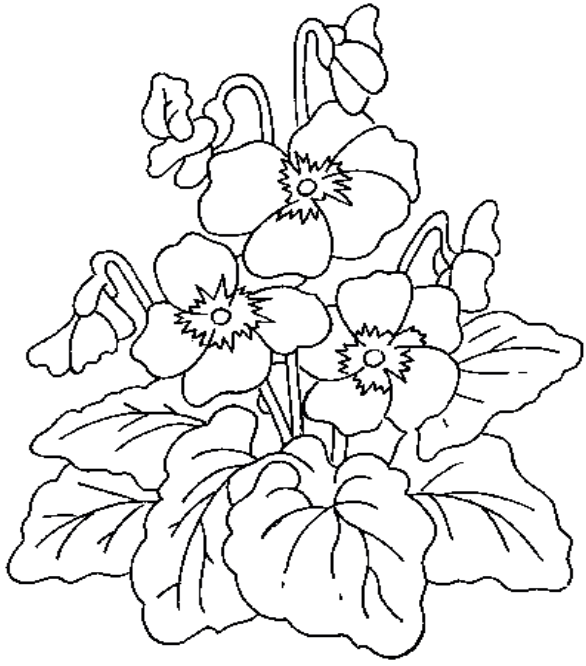
2. DESENEAZĂ UN BUCHET ASEMĂNĂTOR!

FIȘA NR. 9

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTA!
2. CÂTE FLORI AU ÎNFLORIT?
3. COLOREAZĂ FLORILE ÎNFLORITE!
4. ÎNCERCUIEȘTE CIFRA POTRIVITĂ!

1 2 3 4 5 6

FIȘA NR. 10

SARCINI:

1. NUMEȘTE ACȚIUNEA PE CARE O ÎNDEPLINEȘTE ANDREI!
2. DE CE TREBUIE SĂ UDĂM PLANTELE?
3. CÂND TREBUIE ÎNGRIJITE PLANTELE?

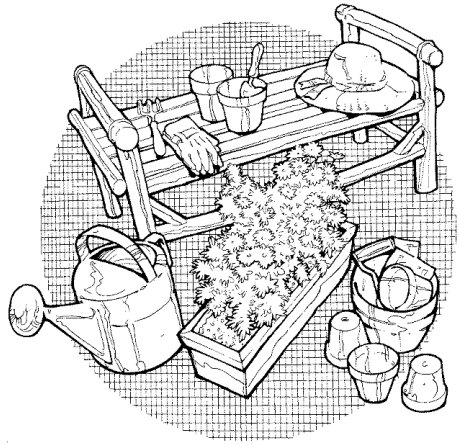

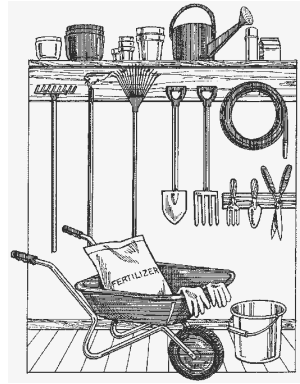

FIȘA NR. 11

SARCINI:

1. DENUMEȘTE UNELTELE UTILIZATE LA PLANTAREA FLORILOR!

FIȘA NR. 12

SARCINI:

1. NUMEȘTE OBIECTUL ÎN CARE CRESC PLANTELE!

2. DENUMEȘTE PLANTELE ȘI SPUNE CEVA DESPRE ELE!

3. COLOREAZĂ CORESPUNZĂTOR!

FIȘA NR. 13

SARCINI:

1. SPUNE CE OBSERVI ÎN IMAGINE!
2. DE CE SE ADUC FLORILE ÎN ACEST LOC? DENUMEȘTE-L!
3. COLOREAZĂ!

FIȘA NR. 14

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTELE!
2. ALCĂTUIEȘTE UN ENUNȚ DEZVOLTAT DESPRE ACESTE PLANTE!
3. CÂTE LALELE SUNT ÎN BUCHET?
4. COLOREAZĂ!

FIȘA NR. 15

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTELE DIN IMAGINE!
2. SPUNE CE CULOARE AU!

FIȘA NR. 16

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTA! CE CULOARE ARE? CU CE SE ASEAMĂNĂ FLOAREA?

FIȘA NR. 17

SARCINI:

1. DENUMEȘTE PLANTELE! CE FEL DE PLANTĂ ESTE? UNDE CREȘTE?

FIȘA NR. 18

SARCINI:

MICULE PRIETEN, ÎȚI SPUN EU CUM MĂ NUMESC! SĂ NU MĂ UIȚI!

ALBĂSTREA

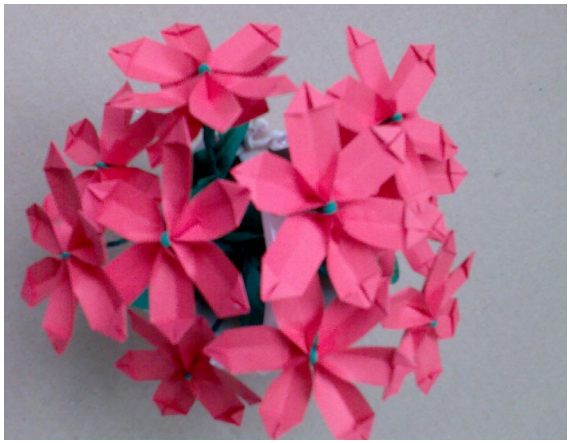
COCOȘEL

CE POT FACE DOUĂ MÂINI DIBACE

GRUPA ALBINUȚELOR, G.P.P NR. 9 BUZĂU

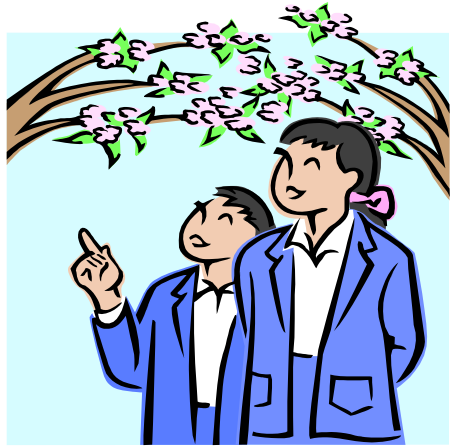

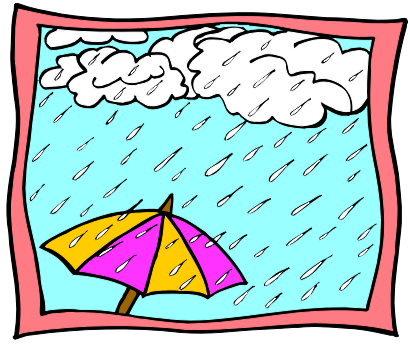

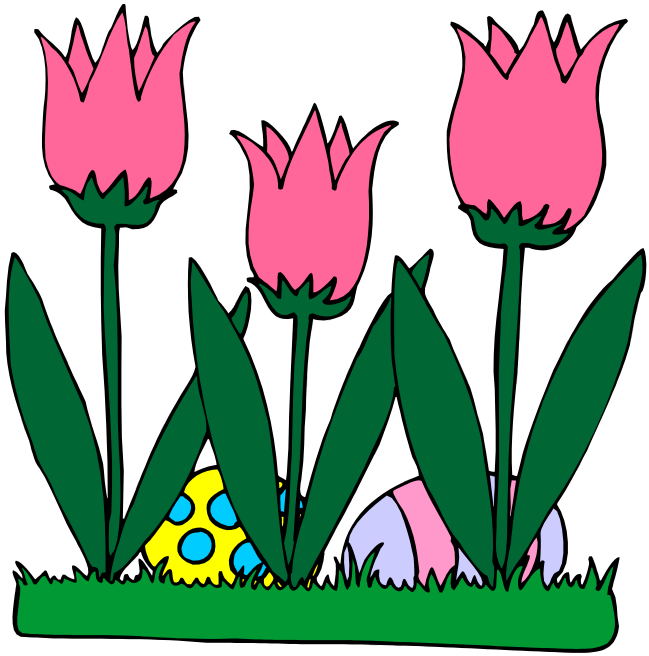

Primăvara a sosit,

Florile au înflorit

Copacii au înmugurit.

Soare bine ai venit!

AFLĂ MAI MULTE DESPRE LALELE:

Elegantă și cu numeroase varietăți multicolore, laleaua (Tulipa gesneriana) ne încântă în fiecare primavară cu florile sale, fără de care grădinile n-ar mai la fel de atrăgătoare. Foarte populară laleaua crește dintr-un bulb acoperit cu o tunică protectoare de culoare maronie. În fiecare an din bulbul inițial apar alți câțiva, care ajută la reînoirea culturii și permite utilizarea lalelei pe scară largă ca plantă decorativă în grădini și jardiniere, dar și ca floare tăiata. Din mugurii aflați pe discul bulbului pornesc tulpinile aeriene care au flori în vârf și frunze de culoare verde-albăstrui, cu forma alungită și lățită spre bază. Înalțimea tulpinilor, forma și culoarea florilor precum și perioada maximă de dezvoltare variază în funcție de soi.

Impresionante sunt lalelele bicolore cu petale franjurate sau cele care se aseamană cu florile de nufăr sau crin. Atunci când doriți să înființați o plantație cu lalele, trebuie să aveți grijă să alegeți terenuri însorite, cu sol bine drenat, ușor nisipos și cu pH 6,5-7. Dacă solul este suficient de fertil și cantitățile de apă sunt optime, florile vor fi încântătoare. Temperaturile scăzute nu prezintă un pericol, dar pe cele ridicate nu le suportă. Pentru a preveni apariția bolilor, este necesar ca dupa 6-7 ani de cultură a lalelelor sau a altor plante bulboase să faceti o rotație a terenurilor folosite. Înmulțirea se face prin bulbi sau bulbili, ajutați să se dezvolte prin metode speciale. Dupa trecerea florilor și uscarea frunzelor, bulbii se scot din pamânt, se curăță, se verifică și se sortează în funcție de mărime, culoare și alte criterii în așa fel încât cultivatorul să obțină efectele decorative dorite. Păstrarea bulbilor scoși din pământ se face în lădițe și în spații uscate. Până în luna august când apar mugurii floriferi

temperatura potrivită este de 20 de grade C. După acest moment important în evoluția plantei, temperatura poate să scadă până la 9 grade C. În luna octombrie se plantează bulbii în brazde late și la o adâncime calculată ca fiind de două ori înălțimea bulbului. Distanța dintre brazde trebuie să fie de 20-30 cm și cea dintre bulbi de 5-10 cm. Terenul pe care se plantează trebuie să fie bine arat și nivelat. Cu 1-2 zile înainte de plantare, bulbii se dezinfectează cu soluții speciale. În zonele cu ierni reci se practică mulcirea solului cu paie și frunze, atât pentru protejarea bulbilor cât și pentru păstrarea structurii solului. Primăvara se îndepărtează acest strat, se afânează și se udă solul. Fertilizarea se face toamna la pregătirea solului și primăvara în perioada de dezvoltare, în 3-4 reprize folosind îngrășăminte complexe.

Bolile lalelelor sunt: fusarioza, mucegaiul cenușiu și virozele. Primele două se tratează cu substanțe speciale, dar în cazul virozelor plantele

bolnave de îndepărtează. De asemenea, trebuie îndepărtate și buruienile. Florile se recoltează dimineața sau seara și se păstrează la întuneric, dacă se intenționează vânzarea lor. Ideală este recoltarea în faza de boboc bine colorat. Lumina și temperaturile ridicate provoacă deschiderea și trecerea prematură a florilor.

Soiuri de lalele

Tulipa caufmanniana. Regel. Are bulbul colorat cafeniu și este de mărime mijlocie. Tulpina este destul de scurtă, 20-25cm, cu frunze alungite, în formă de lance, de un verde-albăstrui, purtând în vârf flori mari, alungite, cu diviziunile ascuțite. Petalele sunt colorate în alb crem, striate cu roșu mai ales spre vârf. La baza celor trei diviziuni externe au câte o pată galbenă- portocalie. Înfloresc primavara timpuriu (sfârșitul lunii martie, începutul lunii aprilie).

Tulpina fosteriana. G.Hoog. Are flori mari, timpurii, viu colorate în roșu -portocaliu, flori decorative pe tije rigide care apar în mijlocul unei rozete de frunze de un verde mai închis. Înălțimea plantei este cuprinsă între 30-35cm.

Tulipa turkestanica. Regel. Florile sunt de culoare albă, cu centrul galben, iar pe dosul petalelor au striuri verzi.

Tulipa Greigii. Regel. Are bulbul piriform, ascuțit, de culoare castanie. Cele două frunze inferioare sunt late de 4-5cm, lungi de 15cm. Floarea deschisă are diametrul de 12-15cm. Este luminoasă, cu diviziunile recurbate în afară, cu câte o pată neagră la bază. Specie rustică, se înmulțește greu prin bulbi și semințe.

Tulipa clusiana. DC. Este o specie destul de veche și crește spontan în regiunea mediteraneană. Florile sunt mici, de culoare albă, cu partea exterioară roz sau roșie. Înălțimea plantei nu depășește 30cm.

Tulipa Praecox. Ten. Este originară din sudul Europei. Are bulbul ovoid ascuțit, de culoare castanie. Forma frunzelor este lată, ondulată, ascuțindu-se spre vârf. Au culoarea verde palid albăstruie. Tulpina are în medie 11cm înălțime, este moale și păroasă spre vârf. Florile au petalele oval ascuțite, cu o lungime medie de 6 cm, cu un parfum destul de plăcut. Baza și vârful petalelor sunt

galbene, iar restul petalei este roșu stacojiu închis. Înfloresc în luna aprilie.

Tulipa praestans. Hoog. Este o specie multifloră (are pe o tijă mai mute flori). Florile sunt mari, cu cupa largă, roșii, portocalii. Înflorirea abundentaă și uniformă determină valoarea deosebită a acestei specii pentru rabate, stincării și culturi forțate. Se introduc în seră la 25 ianuarie. În cultura liberă înfloresc în jurul datei de 1 mai. Pot atinge 25-30cm înălțime.

Cultura lalelelor în grădină

Cultura lalelelor în grădină se face pentru obținerea de flori tăiate, bulbi și sămânță.

Alegerea terenului. Cepele de lalele nu sunt pretențioase față de condițiile de sol. Totuși se obțin rezultate mai bune într-un pământ bine lucrat, argilo-nisipos, bogat în humus și cu o reacție neutră. Solurile nisipoase sau grele pot fi folosite numai în cazul în care li se aplică, în prealabil, anumite

tratamente.

Terenurile destinate culturilor de lalele trebuie să fie expuse la soare, deci bine luminate și protejate de vânturile reci, să aibă suprafață plană, fără adâncituri în care să stagneze apa, fapt care ar provoca apariția bolilor criptogamice și, în consecință, stricarea bulbilor.

Trebuie evitată vecinătatea construcțiilor, gardurilor și a arborilor, deoarece pe terenurile puternic umbrite, bulbii de lalele sunt mici. Totuși, soiurile tardive pot fi amplasate la semiumbră unde înfloresc mai îndelung.

Lalelele se dezvoltă foarte bine în terenurile în care apa freatică este aproape de suprafața solului, mai ales în perioada de vegetație, cu condiția ca orizontul superior să fie bine aerisit.

Pregătirea terenului în vederea plantării are o importanță foarte mare, deoarece de felul cum se face această pregatire depinde, în mare masură, calitatea bulbilor și a florilor.

Una dinrte cele mai importante lucrări este arătura adâncă sau săpatul solului cu cazmaua la 40-45cm. În cazul unui sol argilos va trebui îmbunătățită compoziția prin adăugarea de nisip de râu, iar în cazul solurilor nisipoase, se va adăuga mraniță bine putrezită sau pământ de țelină.

Lalelele nu suportă îngrășarea solului cu bălegar proaspăt înainte de plantare deoarece aceasta duce la putrezirea sistemului lor radicular. Cel mult îngrășarea se va face cu un an înainte, la planta premergătoare sau la ogorul negru. Chiar cantitățile mici de bălegar proaspăt dăunează. Nu este indicat să fie folosiți la înmulțire bulbii recoltați de pe astfel de terenuri. În funcție de sol și de posibilitățile cultivatorului se poate aplica plantei premergătoare (de preferat o prășitoare), cu 2-3 ani înainte de plantarea lalelelor cca 150 t bălegar la hectar. De fapt, cele mai bune premregătoare sunt leguminoasele. Se va evita cultivarea cartofilor, tutunului, fasolei, mazării, ca plante premregatoare

este fosforul, un bun regulator al respirației, care favorizează absorbția sărurilor minerale și are o influență bună asupra înfloritului. Împreună cu calciul și potasiul mărește rezistența plantelor la boli și la îndoirea tijelor florale.

Un alt element important este potasiul care joacă un rol destul de mare în intensificarea asimilării de către plante a azotului și sintezei substațelor azotoase. Lipsa de potasiu a solului face ca plantele să fie slab dezvoltate, să apară pete brune pe frunzele mai bătrâne, de-a lungul nervurii principale, iar în cazuri extreme, planta se usucă, căpătând la vârf culoarea albastră. De asemenea, se observă o slabă ramificare a plantei, înfloritul întârzie și calitatea florilor scade simțitor.

Cultura lalelelor în sera

Lalelele sunt deseori atacate de virusuri față de care și bulbii florilor sunt sensibili.

Plantele premregatoare trebuie să părăsească terenul cel mai târziu până la sfârșitul lunii septembrie, începutul lunii octombrie, pentru a nu se face plantatul tardiv.

După efectuarea plantării, terenul se acoperă cu un strat de cca 8 cm turbă în stare umedă, care protejează bulbii contra înghețului, previne formarea crustei și reduce creșterea buruienilor.

Când suntem nevoiți să facem o cultură pe un sol la care timpul nu ne-a permis să aplicam o gunoire a plantei premregatoare, recurgem, cu câteva luni înainte de plantarea bulbilor, la aplicarea mraniței bine putrezită. Rolul ei este de a asigura plantei, în timpul culturii, un mediu de creștere bine structurat.

Când solul este prea acid, în afară de

îngrășămintele organice, putem folosi, cu rezultate bune, și îngrășămintele chimice, dar cu multă prudență în respectarea dozelor.

Amendamente

Dezinfectarea solului este foarte necesară. Se poate face cu aburi, pe cale chimică, cu formalina sau cu preparate organo-mercurice. Cel mai rapid și ușor mijloc pentru dezinfectarea solului este, însă, folosirea substanțelor chimice ca formalina.

Plantarea lalelelor

De regulă, tuberobulbii se plantează la o adâncime cam de trei ori grosimea bulbilor, deci în medie 12 cm adâncime, excepție făcând lalelele târzii, care se pot planta până la o adâncime de 20 cm. Pe solurile mai ușoare, plantarea se face mai adânc cu 2 cm față de solurile grele.

Operația de plantare se face toamna, astfel ca bulbii să aibă timp să se înrădăcineze până la

venirea gerurilor.

Prima dată se plantează soiurile timpurii, apoi cele semitimpurii și pe urmă cele tardive.

Plantatul lalelelor se execută manual.

Pentru plantarea manuală ne putem folosi de hârlețe sau plantatoare obișnuite din lemn sau metal.

Ca să putem realiza plantarea lalelelor la aceeași adâncime trasăm șănțulețe, în care se pun cu mâna cepele la distanța stabilită pe rând.

Întreținerea culturii de lalelele

Lucrările de îngrijire încep înainte de răsărirea plantelor, o dată cu formarea crustei la suprafața solului sau apariția buruienilor. Afânarea solului și distrugerea buruienilor se fac de câte ori este nevoie și, mai ales după fiecare ploaie mai abundentă.

Mărunțirea pământului. Se face cu multă grijă, fără a se deranja sau răni planta.

Udatul, ca și combaterea crustei, se face ori de câte ori este nevoie. Cerința cea mai mare de apă o au lalelele în perioada creșterii frunzelor și florilor. Se poate folosi udatul prin aspersiune.

Modul de aplicare a îngrășămintelor diferă de la o fază la alta astfel : în primele faze de creștere când rădăcinile sunt puțin dezvoltate, se recomandă să fie așezați câteva zile sub parapet, la întuneric, ori se acoperă parapetul sau sera cu folii de polietilenă neagră. Sera se mai poate acoperi și cu rogojini, obloane sau când sunt cantități mai mici de ghivece, acestea se pot acoperi cu altele, puse invers, dupa ce li s-a astupat, mai întâi, orificiul de drenaj.

Când plantele ating înălțimea dorită și mugurele floral a ieșit în întregime din bulb, materialele folosite la umbrire se îndepărtează treptat și lalelele rămân în plină lumină. Umbrirea plantelor în această perioadă are drept scop să accelereze creșterea tijei florale, astfel încât floarea

să nu mai rămână jos, între frunze.

Floarea mai poate rămâne jos datorită unei înrădăcinări defectuase, forțării soiurilor târzii prea devreme sau udării plantelor cu apă rece în timpul culturii. Pentru cultura lalelelor se poate folosi orice fel de seră care poate fi încălzită. Rezultatele cele mai bune s-au obținut, însă, în sere de tip înmulțitor, care au instalate în interior suficiente țevi de încălzire, atât sub parapet cât și la coamă, astfel încât să se poată obține o temperatură constantă corespunzatoare și pe geruri mai mari.

Dacă din diferite motive, geamurile de la seră au înghețat și zăpada continuă să se depună, vom împrăștia pe toată suprafața de sticlă sare, care are un efect favorabil asupra topirii zăpezii și gheții. Sera înmulțitor mai are avantajul că se poate încălzi și răci repede, după nevoie. De asemenea distanța dintre parapet și acoperiș este mică, ceea ce permite o creștere normală a tijelor florale.

Sera este bine să fie prevăzută cu sistem

mecanic de umbrire și cu instalație de apă caldă și rece, astfel că udările să se facă la temperatura mediului. Lalelele aduse în seră se așează pe parapet. Cele care sunt dezvoltate normal în primele zile, temperatura poate fi de 13-14°C, urcâdu-se treptat la 16-17°C. Dacă se observă că lalelelor nu le merge destul de bine se poate ridica temperatura până la 19°C, valoarea maximă la care se poate ajunge.

Bolile și dăunatorii lalelelor

Principalele boli ale lalelelor

În general bolile lalelelor sunt provocate de diferiți agenți patogeni ca: viruși, bacterii, ciuperci, etc.

Virozele sunt cauzate de virusuri. Boala este transmisă în mod direct prin insecte sugătoare cum sunt: păduchii de frunză și prin cepele infectate. Preventiv se combat insectele dăunatoare și se folosește un material sănătos pentru plantare.

Putrezirea coletelor și căderea lalelelor sunt provocate de ciuperca Pythium de barynum.

Pentru a preveni apariția bolii trebuie să se țină seama de următoarele sfaturi atât la cultura în seră cât și la cultura în grădină :

- să nu se cultive prea devreme în grădină ;
- să nu se dea căldură pământului; cutiile și ghivecele se vor așeza, cel mai bine, pe parapet sau stălaje în seră ;
- aerul în seră nu trebuie să fie umed, de aceea este bine să se aerisească seara, udatul se va face numai dimineața și apoi, imediat, se va aerisi în seră ;
- se vor evita diferențele bruște de temperatură în seră ;
- distanțele de plantare nu vor fi prea mici în grădină ;
- materialul săditor trebuie să fie sănătos ;
- serele, ghivecele și pământul, înainte de plantare se dezinfectează cu formalină în seră.

Principalii dăunatori ai lalelelor în seră și grădină

Păduchii de frunze (Aphidae) sunt printre cei mai periculoși dușmani ai lalelelor, deoarece atacă în colonii. Apar pe lalelele în seră când umiditatea atmosferică este prea scăzută sugând, în general, părțile tinere și moi ale plantelor.

Păianjenul de rădăcină (ryzoglyphus echinopus). Atacul se recunoaște după îngălbenirea bruscă a frunzelor datorită distrugerii rădăcinilor și cepelor.

Șoarecii și șobolanii sunt dăunatori foarte periculoși. Primii atacă, în special părțile aeriene, iar ceilalți bulbii. Lalelele preferate de acești dăunători sunt distruse complet.

Protejarea împotriva înghețului a lalelelor plantate în grădină în vederea scoaterii la forțat se va face cât se poate de târziu pentru a nu atrage șoarecii cu materialul de acoperire.

Întrebuințările lalelelor

Lalelele pot fi folosite ca flori în ghivece, cât și ca flori tăiate la buchete, la vaze în diferite aranjamente sau în parcuri pentru îmbogățirea decorului de primăvară.

Cu cât temperatura încăperilor este mai scazută și umiditatea relativă a aerului menținută la 75-80 %, cu atât timpul de păstrare a lalelelor este mai mare.

Pentru păstrarea prospețimii lor se folosesc mai multe procedee. Cel mai simplu procedeu constă în a tăia tulpinile în apă.

Unul dintre cele mai eficace procedee de păstrare a florilor tăiate este folosirea următoarei compoziții :

- la 100 g de apă se pun 50 g zahăr, se amestecă bine până ce apa se îndulcește, apoi se adaugă 1 g nitrat de argint și se amestecă, apoi se introduc florile.

CUPRINS

ARGUMENT 3
INTRODUCERE 5
FIȘA NR. 2 10
FIȘA NR. 3 11
FIȘA NR. 4 12
FIȘA NR. 5 13
FIȘA NR. 6 14
FIȘA NR. 7 15
FIȘA NR. 8 16
FIȘA NR. 9 17
FIȘA NR. 10 18
FIȘA NR. 12 21
FIȘA NR. 13 22
FIȘA NR. 14 23
FIȘA NR. 15 24
FIȘA NR. 16 25
FIȘA NR. 17 26
FIȘA NR. 18 27
CE POT FACE DOUĂ MÂINI DIBACE
AFLĂ MAI MULTE DESPRE LALELE: 32